

Politechnika Łódzka
w informacjach prasowych
z lat 1945-1960

Część I
lata 1945-1950

Wybór i opracowanie Czesław Żyliński
Pod redakcją Jolanty Przyłuskiej

Łódź 2018

Projekt graficzny
Jolanta Szczepaniak

Wydawca
WYDAWNICTWO POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ
90-924 Łódź, ul. Wólczańska 223
tel. 42 631-29-52, 42 631-20-87
fax 42 631-25-38
e-mail: zamowienia@info.p.lodz.pl
www.wydawnictwa.p.lodz.pl

ISBN 978-83-7283-914-5

Nakład 150 egz.
Wykonano w Drukarni Quick-Druk s.c.
90-562 Łódź, ul. Łąkowa 11

Spis treści

Rok 1945.....	9
Rok 1946.....	17
Rok 1947.....	59
Rok 1948.....	113
Rok 1949.....	119
Rok 1950.....	129
Indeks osobowy.....	138
Wykaz skrótów.....	144

Przechodząc na emeryturę w roku 2016, Pan Czesław Żyliński, pracownik filii Biblioteki Politechniki Łódzkiej (BPŁ) na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki, przekazał ówczesnemu Dyrektorowi BPŁ zbierany latami, obszerny materiał faktograficzny w postaci własnoręcznie sporządzonych maszynopisów, zawierających wypisy z notatek prasowych dotyczących historii PŁ za lata 1945-1960. Przejęty materiał został z czasem uzupełniony o oryginały pisane ręcznie przez Pana Cz. Żylińskiego, fiszki, wykazy skrótów i nazwisk występujących w informacjach prasowych. Po zapoznaniu się z tymi wyjątkowymi materiałami zdecydowaliśmy o ich zredagowaniu i wydaniu w postaci drukowanej i elektronicznej tak, aby nie utracić subiektywnego charakteru całego opracowania P. Czesława Żylińskiego. Ze względu na obszerną ilość pozostawionej dokumentacji zdecydowano o jej wydaniu w 3-4 częściach. Pierwsza część obejmuje prawie sześć pierwszych lat powojennych 1945-1950 w historii PŁ i Łodzi. Dokumentacja powstała w oparciu o informacje prasowe, publikowane w „Dzienniku Łódzkim”, a niekiedy także w „Łódzkim Ekspresie Ilustrowanym” i „Głosie Robotniczym”.

Redakcję opracowania powierzono dr Jolancie Przyłuskiej, związanej z PŁ z racji studiów, a jednocześnie pracującej w innej instytucji, dzięki czemu mającej dystans i właściwą perspektywę oceny materiałów. Przygotowanie tekstu z maszynopisu wymagało cyfryzacji wszystkich kronik i pracę tę wykonały Agnieszka Sabela i Mariola Socha z BPŁ.

Niezwykle interesujący z historycznego punktu widzenia zbiór informacji był jednocześnie trudnym do opracowania materiałem dokumentującym historię jednej uczelni na tle społeczno-politycznym miasta, kraju, a czasem Europy, w subiektywnym wyborze i komentarzu Pana Czesława Żylińskiego.

Biblioteka Politechniki Łódzkiej

Pana Czesława Żylińskiego poznałam w 2017 roku w Bibliotece Politechniki Łódzkiej. Spotkanie poprzedzała atmosfera tajemniczości, która zapoczątkowała moją dalszą nietypową współpracę z Kronikarzem Politechniki Łódzkiej.

Z sympatii do tej Uczelni, jako jej absolwentka i zawodowo związana z Biblioteką PŁ, jako pracownik innej biblioteki naukowej w Łodzi, podjęłam się opracowania redakcyjnego materiałów, które przedstawiały pierwszych 16 lat historii Politechniki Łódzkiej na podstawie informacji prasowych zebranych przez Autora.

Spotkania z Panem Czesławem były niezwykle z kilku powodów. Musiałam zapamiętać, że istnieje internet, maile i inne narzędzia do komunikowania się i redagowania tekstów. Pomimo pewnych obaw ze spotkania na spotkanie przekonywałam się, że siła dokumentalisty tkwi w pasji, niezwyklej pamięci do rejestrowania wydarzeń w Polsce i na świecie, postrzeganiu ich poprzez tło społeczne i w powiązaniu z ludźmi, którzy tworzyli historię. Zacięcie detektywistyczne i precyzja w dokumentowaniu faktów z przeglądów gazet łódzkich zaowocowały kilkusetstronicowym maszynopisem, w którym Politechnika Łódzka była motywem przewodnim. Z tą materią miałam się zmierzyć.

Czesław Żyliński ukończył Państwowe Studium Kulturalno-Oświatowe i Bibliotekarskie w Łodzi. Od 1969 roku pracował jako bibliotekarz w Politechnice Łódzkiej, kolejno w Bibliotece Wydziału Budownictwa Lądowego, Bibliotece Instytutu Materiałoznawstwa i Technologii Metali oraz w Bibliotece na Wydziale Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki. Kronikarstwo jest jego pasją. Szperanie w dawnych rocznikach gazet, przeglądanie strona po stronie i odtwarzanie historii PŁ sprawiło, że stał się ekspertem od informacji prasowych z lat 1945-1960, a często do 1990 roku. Posiada swoją „kartotekę europejską” za lata 1945-1990 zawierającą nazwiska głów państw, premierów, ministrów spraw zagranicznych Europy od 1945 roku. Opublikował kilkaset listów do redakcji, sprostowań, uzupełnień i uwag prasowych. Teksty związane z PŁ lub życiem akademickim pisał na podstawie różnych źródeł, drukowane były obok „Kronik” w „Życiu Uczelni” – razem 80 pozycji. Oprócz prasy codziennej pomocą służyły czasopisma techniczne, informatory, a nawet encyklopedie. Praca nad „Historią Politechniki Łódzkiej w wycinkach prasowych. 1945-1960” to spełnienie jego planów.

Autor opracował kroniki wydarzeń związanych z PŁ do roku 1960. Powstały one na podstawie informacji zawartych w „Dzienniku Łódzkim”, „Ekspresie Ilustrowanym”... Poszukując informacji o PŁ, organizacjach studenckich i profesorach Pan Czesław przeglądał każdą stronę gazet i spisywał interesujące go teksty. Do każdego półroczia lub kwartału dopisywał komentarz charakteryzujący dany okres.

Przekazane do opracowania materiały zostały przepisane na komputerze, podane selekcji i dalszemu opracowaniu. Bardzo pomocne okazały się ręcznie wykonane fiszki ze skrótami nazw, indeksy osób, tajemnicze domowe kartoteki i niezwykle, detaliczna pamięć Kronikarza. Cały materiał został podzielony na trzy części i będzie się ukazywał po ich redakcji. Pierwsza część obejmuje lata 1945-1950 od planów powołania Politechniki Łódzkiej do prasowej zapowiedzi powołania Polskiej Akademii Nauk.

Jolanta Przyłuska

Podziękowania

Pragnę wyrazić podziękowanie Dyrektorowi Biblioteki Politechniki Łódzkiej mgr. inż. Błażejowi Feretowi za inicjatywę wydania mojej kroniki.

Dziękuję też dr inż. Ewie Chojnackiej za zgodę na publikację w formie książkowej, ponieważ kroniki pisałem dla Życia Uczelni, gdzie w skróconej formie ukazały się za lata 1945-1954, 1958, 1960 i częściowo za rok 1956. W przygotowaniach do druku uczestniczyła też dr inż. Hanna Morawska.

Obu Paniom dziękuję za zainteresowanie moimi tekstami.

Podziękować też pragnę Pani Dyrektor Biblioteki PŁ mgr Elżbiecie Skubale i Pani Redaktor dr inż. Jolancie Przyłuskiej za zainteresowanie i zaangażowanie, aby moje teksty osiągnęły jak najlepszą doskonałość oraz Paniom z Sekretariatu PŁ – mgr Agnieszce Sabeli i mgr inż. Marioli Socha, które przepisywały moje 16 kronik z maszynopisu.

Łódź, 30 kwietnia 2018 roku

Czesław Żyliński

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 czerwca 1945 r.

Nr 21

TRZĘŚĆ:

DEKRETY

Nr 120 — z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Politechniki Łódzkiej

156

120

DEKRET

z dnia 24 maja 1945 r.

o utworzeniu Politechniki Łódzkiej

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Politechnikę Łódzką.

Art. 2. Politechnika Łódzka jest państwową szkołą akademicką.

Art. 1. (1) Politechnika Łódzka dzieli się na 3 wydziały: 1) mechaniczny, 2) elektryczny i 3) chemiczny oraz oddział włókienniczy.

(2) Minister Oświaty może w drodze rozporządzenia powołać do życia nowe wydziały i oddziały.

Art. 4. (1) Pierwszego rektora i pierwszy skład profesorów Politechniki Łódzkiej mianuje Prezydent Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Oświaty.

(2) W okresie organizacyjnym, trwającym do dnia 30 sierpnia 1946 r., rektor Politechniki Łódzkiej ma kompetencje senatu akademickiego, dziekanów i rad wydziałowych.

(3) Minister Oświaty może w drodze rozporządzenia ograniczyć kompetencje rektora, określone w ust. (2).

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzyszewski

Strona Dziennika Ustaw z Dekretem Krajowej Rady narodowej o utworzeniu Politechniki Łódzkiej

Źródło: Fabryka inżynierów onegdaj, czuli pierwsze lata Politechniki Łódzkiej w anegdocie i wspomnieniach absolwentów, oprac. Wojciech Szymański, Łódź, Agencja "Maga" Usługi Reklamowe i Techniczne, 2012, s. 13

KOŃCZENIE

zame do zapewnienia poroju
anitowa podstawa polityki radzieckiej
przewodzone K. J. Woroszyłowa do nauki radzieckiego

Program i myśli
w kulturze radzieckiej

Dom w gminnym krajobrazie

Rok 1945

Włoski
0 (3:0)

W 20 m...
Polski...
Balcer...
Adamek...
Czerw...
Malk...

skarada „manis

o godz. 15.30 młodzież stników pochodu
w galerii Działań Maniakal- w niby-wojskow
organizowała na ul. Piotro- gazowe, atrapy
pochód, nazwany przez militaryne rekwa
wielkim wyścigiem zbro- wieszono tektur
założeniu była to zapew- gów, kilka osób
ne demonstracja antymilitary- ciski raketowe
na akcentami politycznymi), przepro- średni wiek nie
wadzana jednak, podobnie jak in- 18 lat, skandor
„Pługi na arm
wona niezawyci
cano ulotki o
cznych, a ta
wych.

Po drodze z pasażu Schille chodu „spacyf lidarność”, chwilę i wyc „poddali się niem z ul. usiadł na jez „anie”, z Łodzi „iko...”

GŁOS POLSKI

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Wydawca: Władysław Gomułka
Redakcja i Administracja w Łodzi: Piłsudska 10, Telefon 171.
Telefon w Warszawie 603.

Plany powołania Politechniki i Uniwersytetu w Łodzi pojawiły się już w lutym 1945 roku. Były też propozycje przeniesienia Politechniki Warszawskiej na pewien okres do Łodzi. Ostatecznie w kwietniu 1945 roku, w wyniku usilnych starań władz Łodzi, Ministerstwo Oświaty podjęło decyzję, iż powstaną Politechnika Łódzka i Uniwersytet Łódzki.

SZCZE PAZ GALERIA

5 maja
1945

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Oświaty Władysław Bieńkowski mianował prof. dra Bohdana Stefanowskiego pełnomocnikiem Ministerstwa Oświaty „dla zorganizowania Politechniki Łódzkiej w Łodzi z prawami, które przysługują rektorowi, senatowi i radom wydziałowym szkół akademickich”. Prof. Bohdan Stefanowski przyjechał do Łodzi i złożył wizytę prezydentowi – Kazimierzowi Mijałowi.

24 maja
1945

Prezydent Krajowej Rady Narodowej Bolesław Bierut, Prezes Rady Ministrów Edward Osóbka-Morawski i Minister Oświaty Stanisław Skrzeszewski podpisali Dekret o utworzeniu Politechniki Łódzkiej z trzema wydziałami – mechanicznym, elektrycznym, chemicznym oraz oddziałem włókienniczym (Dz. U. 1945 r. Nr 21, poz. 120).

Pierwsza inauguracja roku akademickiego w Politechnice Łódzkiej odbyła się 25 października 1945 roku. Inaugurację poprzedziła pięciomiesięczna, intensywna praca tworzenia Uczelni od podstaw. Trzeba było skompletować zespół pracowników naukowych, technicznych, administracyjnych, „wywalczać” lokale dla Uczelni, mieszkania dla profesorów, myśleć o zakwaterowaniu przyszłych studentów i o stołówkach, zdobywać sprzęt – od stolików i krzeseł po przyrządy naukowe i wyposażenie laboratoriów, starać się o książki. Należało przeprowadzić rekrutację studentów. Prace te wykonał zespół zgromadzony wokół rektora prof. Bohdana Stefanowskiego przy dużej pomocy władz Łodzi, różnych organizacji i zakładów pracy.

23 czerwca
1945

W prasie pojawiła się informacja o rejestracji kandydatów na czwarty rok studiów.

25 czerwca
1945

Gazety donoszą, że Politechnika Łódzka rozpoczyna swą działalność organizacyjną pod kierunkiem prof. Bohdana Stefanowskiego. Przy organizacji uczelnia napotyka na trudności ze zdobywaniem przyrządów naukowych, sprzętu technicznego, książek.

28 czerwca
1945

Prasa informuje o ukazaniu się Dziennika Ustaw z dekretami o utworzeniu Politechniki Łódzkiej i Uniwersytetu Łódzkiego.

Prace nad zorganizowaniem Politechniki Łódzkiej są już w pełnym toku, sprawa najistotniejsza jaką jest dobór personelu naukowego jest niemal załatwiona. Rektorem został obrany prof. Bohdan Stefanowski, dziekanami – prof. radiotechniki Janusz Groszkowski, prof. budowy kotłów parowych Bolesław Tołłoczko oraz prof. krystalografii i mineralogii Tadeusz Wojno, którzy potrafili już dobrać najwybitniejsze siły profesorskie z innych politechnik i uniwersytetów. Siły te, uzupełnione zostały młodszymi siłami naukowymi, wśród których dużą przewagę ma zespół naukowców z Politechniki Warszawskiej.

Prezydent Łodzi Kazimierz Mijal na konferencji prasowej powiedział, że Politechnika już objęła przeznaczony dla niej gmach dawnej fabryki Rosenblatta. Profesorowie Politechniki otrzymali przeznaczony na mieszkania dom przy ul. Kilińskiego 82.

Ukazuje się apel do mieszkańców: Komitet Organizacyjny Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Łódzkiej zwraca się z apelem do społeczeństwa łódzkiego o zgłaszanie wolnych pokoiów sublokatorskich w sekretariacie Bratniej Pomocy PŁ, ul. Kilińskiego 82, w godz. 10-12. Opłaty do omówienia.

Prasa informuje o rekrutacji studentów. Z powodu znacznie większej liczby kandydatów niż miejsc, egzaminy konkursowe na Politechnikę Łódzką z matematyki i fizyki odbywać się będą w następujących terminach: Wydział Elektryczny – 2 i 3 października, Wydział Chemiczny – 3 i 4 października, Wydział Mechaniczny – 8 i 9 października. Dla eksternistów (maturzystów z września 1945 roku) termin zapisów do 27 września.

W prasie pojawia się informacja, że lokal rozrywkowy „Pod Bukietem” oddany został na stołówkę dla studentów Politechniki Łódzkiej. Pisano też o tym, że siły bezpieczeństwa przeprowadziły obławy w lokalach rozrywkowych, wiele z nich zamykając.

Ukazała się publikacja pt. „Łódź robotnicza opiekuje się młodzieżą studencką”, adresowana do Uniwersytetu Łódzkiego, lecz skierowana do wszystkich przyszłych akademików łódzkich, ze znamienym fragmentem:

7 lipca
1945

12 sierpnia
1945

24 sierpnia
1945

16 września
1945

28 września
1945

28 września
1945

„Nie po to przecież stworzono Uniwersytet Łódzki, by z jego dobrodziejstw korzystali synowie exziemian i exfabrykantów, by ławy Uniwersyteckie zapełniała „złota” młodzież z szabrowniczych, nowobogackich rodów, lalusie i modne damy, paradujące po Piotrkowskiej w odświętanych strojach, fircykowie, bojący się otrzeć o bluzę robotniczą. Krwawo zapracowanym groszem łódzkiego robotnika powstały Uniwersytet winien otworzyć swe podwoje przede wszystkim dla robotniczych, dla chłopskich dzieci, inteligencji pracującej.” a kończąca się zdaniem: „Społeczeństwo łódzkie patrzy na młodzież w białych studenckich czapkach, jak na ukochane dzieci Łodzi.”

3 października
1945

Rektorat Politechniki Łódzkiej ogłasza przetarg nieograniczony na przebudowę części budynków dawnej fabryki Rosenblatta przy ul. Gdańskiej 149/161 celem przystosowania ich do potrzeb Politechniki Łódzkiej. Oferty można składać w zapieczętowanych kopertach do dnia 16 października, w sekretariacie Politechniki, Plac Zwycięstwa 2.

24 października
1945

Prasa donosi, że 25 października o godzinie 8.00 w łódzkiej katedrze odbędzie się uroczyste nabożeństwo na rozpoczęcie nowego roku akademickiego. Mszę świętą celebrować będzie ks. biskup Włodzimierz Jasiński, kazanie wygłosi ks. A. Ostrowski.

25 października
1945

Prasa informuje o debacie budżetowej na rok 1945/46 dla Łodzi. Najwięcej wydatków przewidziano na oświatę. Tylko Politechnika Łódzka potrzebuje 30 mln zł na wyposażenie laboratoriów i przystosowanie budynków.

26 października
1945

Rozpoczęcie roku akademickiego wraz z uroczystym otwarciem Politechniki Łódzkiej odbyło się w gmachu Państwowej Szkoły Włókienniczej przy ul. Żeromskiego 115 wobec zaproszonych gości, ciała profesorskiego i licznych rzesz studentów. Rektor prof. Bohdan Stefanowski wygłosił przemówienie, w którym poinformował, iż na pierwszy rok studiów zgłosiło się ponad 700 kandydatów, a przyjęto 555 osób. Złożył życzenia owocnej pracy. Po immatrykulacji 9 studentów dr Andrzej Sołtan wygłosił odczyt pt. „Drogi i perspektywy fizyki współczesnej”.

28 października
1945

W Teatrze Powszechnym z inicjatywy Akademickiej Komisji Porozumiewawczej w Łodzi odbyła się akademie z okazji otwarcia uczelni i inauguracji roku akademickiego.

Akademię rozpoczął przewodniczący Komisji ob. Tadeusz Dryzek, a następnie przemawiali: rektor Uniwersytetu Łódzkiego prof. Tadeusz Kotarbiński, płk. Ignacy Loga-Sowiński (Polska Partia Robotnicza), Henryk Wachowicz (Polska Partia Socjalistyczna), Edward Wróblewski (Stronnictwo Demokratyczne), Aleksander Burski – w imieniu związków zawodowych i student Politechniki Wujato. Akademię zakończył występ Estrady Poetyckiej programem „Na gruzach-dom”.

Podano, iż ukazał się pierwszy numer informatora wydanego przez Zarząd Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Łódzkiej.

Oceniono w prasie sytuację uczelni u progu działalności w tekście pt. „Wyższe uczelnie w Łodzi”: głód nauki, poziom słuchaczy nierówny, ciężka sytuacja materialna młodzieży, brak pomieszczeń, brak opał, oszklonych okien, brak bibliotek i książek. Biblioteka Uniwersytetu Łódzkiego w stadium organizacji, Biblioteka Politechniki Łódzkiej i Szkoły Głównej Handlowej – w zarodku, brak czytelń, brak odpowiednich sił naukowych.

W grudniu 1945 roku doszło do pierwszych konfliktów między środowiskiem akademickim a władzą w Łodzi. Zajęcie i okupacja restauracji „Ziemiańska”, przyznanej przez władze miasta na stołówkę akademicką, przez studentów Szkoły Głównej Handlowej i Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego wywołało oburzenie związków zawodowych. Okazało się, że „Ziemiańska” to lokal spółdzielczy.

Ukazał się tekst pt. „Studenci muszą się liczyć z opinią robotniczej Łodzi”, krytycznie oceniający zachowanie studentów. Pisano: „Łódź posiada wyższe uczelnie i to w nadmiarze”.

Prasa nadaje wydarzeniom polityczny podtekst, pisząc: „śladem złych tradycji – samowola grupy studentów, który ośmielili się okupować lokal spółdzielni – awanturę inspirowały elementy Obozu Narodowo-Radykalnego – żądania poparte kastetem, żyłką i bambusową lagą nie doprowadzą do niczego – państwa studenckiego nie stworzymy – studenci są po to studentami, aby się uczyli”.

8 listopada
1945

24 listopada
1945

4 grudnia
1945

5 grudnia
1945

6 grudnia
1945

Gazety publikują oświadczenie studentów Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego odrzucające oskarżenia.

7 grudnia
1945

Bratnia Pomoc Studentów Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego dziękuje władzom Łodzi za uzyskanie lokalu na stołówkę.

19 grudnia
1945

Odbył się w Łodzi manifestacyjny pogrzeb zamordowanej studentki Uniwersytetu Łódzkiego – Marii Tyrankiewicz. Ta nie wyjaśniona do dzisiaj zbrodnia wywołała wzburzenie we wszystkich ośrodkach akademickich w Polsce. W pogrzebie brały udział delegacje wyższych uczelni z całego kraju.

Doszło do ulicznych demonstracji w Łodzi, które określano jako „burdy uliczne”. Dokonano aresztowań. Przywódcy organizacji studenckich odcięli się od wydarzeń informując, że: „Dla warcholów, którzy ulicznymi burdami chcą sprowokować przerwy w nauce, nie ma miejsca na wyższych uczelniach. Młodzież akademicka przepędzi paniczyków”.

21 grudnia
1945

Prasa podaje, że oburzyła się również łódzka klasa robotnicza, domagając się usunięcia z wyższych uczelni warcholów reakcyjnych.

24 grudnia
1945

Czytamy, że robotnicy łódzcy piętnują ekscesy na wyższych uczelniach i żądają usunięcia z wyższych uczelni synów obszarników i kapitalistów. Pojawiły się w prasie żądania oczyszczenia Uniwersytetu od warcholów, wyższe uczelnie mają być dla synów chłopów i robotników. Warcholskie burdy – nieświadoma część młodzieży akademickiej niestety dała posłuch reakcyjnym agitatorom. Tak więc bardzo szybko „ukochane dzieci Łodzi” zamieniły się w „reakcyjne warchoły”.

30 grudnia
1945

W czasie obrad Krajowej Rady Narodowej wyjaśnień udzielał premier Edward Osóbka-Morawski. W sprawie młodzieży akademickiej oświadczył m.in.: „przyłączam się raczej do oceny, że młodzież akademicka w swej masie nie jest reakcyjna, jak mówili niektórzy posłowie. Najwięcej jest młodzieży bezpartyjnej, pozostali dawni profesorowie. Będziemy dążyli do tego, ażeby wszystkich awanturników, wszystkich paniczyków przedwojennych usunąć z uniwersytetów. Jest 40 tys. kandydatów, którzy nie dostali się na

studia, są byli żołnierze. Mogą zastąpić awanturników”. Na zakończenie szef rządu oświadczył, iż władze nie zmieniają swego życzliwego stosunku do młodzieży akademickiej i nie ograniczą pomocy z powodu warcholów.

Biorąc pod uwagę ciężką sytuację społeczną, polityczną i gospodarczą, rozliczenia za okres okupacji niemieckiej – wszyscy z utęsknieniem czekali na 1946 rok.

